15 نوع آسیب دانش‌آموزان را تهدید می‌کند

در پی اعلام وجود 15 تهدید و آسیب در حوزه دانش‌آموزی از سوی رئیس سازمان بسیج دانش‌آموزی، آخرین گزارش‌های رسیده حاکی از آن است که فرقه‌گرایی، استفاده نادرست از فناوری‌های روز و ماهواره، ارتباط نامتعارف با جنس مخالف، اعتیاد و فعالیت‌های هرمی در صدر تهدیدات خطر آفرین در حوزه دانش‌آموزی کشور هستند.

همیشه رودست خوردن دردناک‌تر از ضربه رو در رو است؛ ضربه از جایی که فکرش را نمی‌کنی یا اصلاً جبهه‌ای برایش تعریف نکرده ای. عدم هوشیاری یعنی همان عدم تعریف جبهه که گاه خسران غیرقابل جبرانی عاید کشور می‌کند. قطعاً هر چه مقصد این خسارت حساس‌تر و کلیدی‌تر باشد، سرمایه‌گذاری طرف مقابل بیشتر و البته که ضریب آسیب‌پذیری در آن حوزه بالاتر می‌رود.

با در نظر گرفتن حساسیت داشتن و تربیت نیروی انسانی متخصص و متعهد برای یک کشور حوزه دانش‌آموزی از جمله عرصه‌های در معرض خطر است که نادیده گرفتن انگیزه دشمن برای وارد ساختن ضربه از این ناحیه جز ساده انگاری نابخشودنی نیست. به عبارتی انکار وجود این تهدید پاک کردن صورت مسئله است که گهگاه از سوی مقامات آموزش و پروش مطرح می‌شود.

در این بین، به تازگی سردار محمد صالح جوکار، رئیس سازمان بسیج دانش‌آموزی، از وجود 15 نوع تهدید و آسیب در حوزه دانش‌آموزی خبر داد و گفت: «از جمله این تهدیدها ترویج فرقه‌های کاذب اعم از شیطان‌پرستی و دیگر نحله‌های منحرف فکری است.»

رشد 100 درصدی بزهکاری کودکان و نوجوانان

طبق آخرین آماری که از سوی کانون اصلاح و تربیت اعلام شد، سال گذشته آمار مددجویان این مرکز رشد 100 درصدی داشته که بر این

اساس 13 درصد آنها را افراد بی‌سواد، 40 درصد را با سواد تا مقطع ابتدایی، 43 درصد را با مدرک سیکل و 4 درصد را مقطع دبیرستان تشکیل می‌دهند.
اگرچه از کنار هم گذاشتن این ارقام نتیجه نامطلوبی حاصل می‌شود که معمولاً آموزش و پرورشی‌ها هم از عنوان کردن آن به دلیل گسترش یافتن، اعراض می‌کنند با این حال طرح آن از جانب مسئولان بسیج دانش‌آموزی نشان‌دهنده دغدغه‌مندی آنان در این حوزه و مطالعاتی است که انجام می‌شود.
صاحب نظران معتقدند در جامعه ما به‌خصوص جامعه شهری با توجه به بافت فرهنگی و تضاد طبقاتی که در آن حاکم است جوانان در معرض بیش‌ترین آسیب‌های اجتماعی قرار دارند، حال فارغ از اینکه این آسیب‌ها نشئت گرفته از کدام نهاد یا حوزه‌های فرهنگی و اجتماعی یا از حریم‌های خصوصی مانند خانواده و غیره است، به هر حال این مسئله به عنوان یک معضل اجتماعی تبدیل شده است.
با توجه به درگیری مستقیم دانش‌آموزان با نظام آموزشی و تأثیرپذیری سن آنان، طبیعی است که اولین و بزرگ‌ترین ضعف‌ها را در بستر نظام تعلیم و تربیت بجوییم که با وجود داشتن پشتوانه‌های غنی فرهنگی و تربیتی اسلامی هنوز نتوانسته در حد و اندازه یک نظام اسلامی ظاهر شده و با تجویز نسخه‌های عملی و کاربردی از ورود این آسیب‌ها یا به حداقل رساندن آنها کارنامه قابل قبولی ارائه کند.

معلمان به کمک بیایند

سردار جوکار با بیان اینکه ورود و شیوع این فرقه‌ها همگی با حمایت دشمنان دنبال می‌شود، افزود: «راه حل مبارزه با چنین معضلاتی استفاده از روش اقناع‌سازی و بهره‌گیری از خود فرهنگیان است.»
البته به نظر می‌رسد با توجه به مشکلات جوانان در کشور به خصوص در شهرهای بزرگی مانند تهران جوانان ما بیش از دیگران دچار آسیب‌های اجتماعی هستند.
بعضی از آنها در شرایطی بحرانی به سر می‌برند که دامنه آنها ممکن است از قشر عادی جوان ما به نخبگان هم رسیده باشد و هر یک از گروه‌های جوان و نوجوان ما به طور نسبی با درصدی کم و بیش دچار شده‌اند یا در معرض ابتلا به آن هستند، در این صورت با توجه به اینکه سیستم مدیریت ما در حوزه جوانان قادر به خدمات‌رسانی به جوان آسیب دیده نیست، لذا بر این اساس پیشنهاد می‌شود اورژانس اجتماعی جوانان با رویکرد مهار کردن بحران‌های فوری جوانان تشکیل شود.»
از سوی دیگر برای اقدام اثرگذار و ماندگار در حوزه جوانان و

نوجوانان باید از کارهای شتابزده و آرمان‌گرایانه و احساسی و مقطعی پرهیز و تلاش کرد که تمام فعالیت‌ها به یک هدف متعالی در جهت حل مشکلات جوانان نزدیک شوند و در تمام آنها رویکرد علمی و عملی مبنا قرار گیرد نه مقاصد سیاسی جریان یا گروهی خاص.

نفیسه ابراهیم‌زاده انتظام / منبع: جوان آنلاین